

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
György Jakab Márton
könyvkereskedése

lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hír-
detések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak
bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyitlteri cikkek
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Szövőiparunk.

Csik-Szereda, ápril 9.

Rég elmúltak azok a boldog, jó idők, mikor a székely asszony maga szötte-fonta ugy magának, mint egész házanépének a ruházatát. A ruházatnak piaczon vásárolt egyetlen tárgya egy-egy rámás eszima volt, melyet aztán meg is kimélt az a családtag, mely azt megnyerhette.

Maholnap oda jutunk, hogy a régen nagy hírnévnek örvendett székely szötte-fontak híre sem lesz, sőt oda jutunk, hogy székely asszonyaink közül alig egy néhány ül bele az osztovátába. A fiatalabb nemzedék már csak elvétve tanulja meg azt a régi jó és hasznos foglalkozást a szövést. Pedig ezen iparágak fejlesztéséhez ugy a kormány, mint vármegyénk közönsége már több mint egy évtizede sok áldozattal járul hozzá. Sokan megtanulják évek óta a mű-osztovátákon való szövést, a helyett, hogy ez ipart otthon is folytatnák, az ajándékkul kapott műszövőszéket a hiuba rakják, hol a füst fogja be a jobbra hivatott szerszámot.

Igy legfennebb annyi látszatja marad az ugynevezett szövőiskolába való kiképzésnek, hogy ott a szövőleányok „kiművelődnek”, a házi és gazdasági munkáktól elszoknak s mint kész kisasszonyok kerülnek ki onnan, kiknek már igényeik is támadnak arra, hogy holmi falusi legényhez nem szeretnének férjhez menni, hanem legalább is egy kis urra várnak.

Hogy kívánatos-e a közérdekből az ilyen irányu kiművelést drága pénzen kultiválni, ahhoz sok szó férne. Szerintem nemesak nem kívánatos, sőt határozottan káros.

Ezt a vármegyei iparfejlesztő bizottság

is átlátta s indítványt tett egy időben, hogy a szövés alapját képező fonásnak a gyár-
iparra való áttérítése végett, előbb egy fonógyár állíttatnék fel, melynek fonalát majdán az a sok kitanult szövő megszöve, lendületet adna szövőiparunknak. Az iparfejlesztő bizottság hosszú tapasztalat után arról győződött meg, hogy szövőiparunk előhaladásának egyetlen és legfőbb akadály az, hogy a szövőszékeken a kézzel font fonalat nem lehet felszöni, vagyis nem lehet bordába fogni, mert nem eléggé egyenletes arra, minek természetes következtése az, hogy a ki ily szövőszékekben szöni akar, annak legelőbb is gyári fonalat kell vásárolnia ahhoz. Ehhez pedig, ha nem is valami nagy, de mindenesetre annyi tőke kell, a mennyivel a mi kitanított szövőleányaink nem igen bírnak. Nem is lehet tehát őket okoznunk azért, hogy a szövőszéket a hiuba rakják.

Egészen megváltoznék a szövőipar előhaladásának iránya, ha annak fellendítését nem szövésen, hanem az annak alapját képező fonáson kezdenék.

Egy fonógyár nem csak a szövőipar-
nak adna nagyobb lendületet, hanem egy-
üttal fellendülne általa a kender és len-
termelés: mert mihelyt a termelt kender
és len biztos vevőt találna, azonnal száz-
szoros mérvet öltene annak termelése.
Ez uton közvetve azonnal fellendülne a
szövőipar is vármegyénkben.

Több egy évtizedénél, hogy a kormány
és a vármegye évenként többet költ a
szövő-iskolára 1500 frtnál. Okkal és joggal
kérdehetjük hát most ezen huzamos idő
után, hogy lendült-e valamit a vármegyék-
ben a szövőipar? Mire azt egész határozot-
tsággal lehet felelni, hogy még csak

egy hajszál haladást sem lehet konstatálni
e téren.

Minek kell hát erőltetni tovább is
azt azon irányban, mely nem biztat semmi
jövőről?

Háromszéken egy szövőgyárt állítottak
részvénytársaság utján, tetemes tőkével,
melyhez a kormány is nagyobb tőkét
adott mint részvényes. Mire mentek vele?
Vegetál az egész intézmény s alig tudják
mit tevék legyenek, hogy a biztos siker-
telenséget évről-évre elodázzák. Hozzánk
elég közel van, hogy okuljunk rajta s ne
temessük évről-évre olyan intézmény támó-
gatásába pénzünket, mely nemesak a köz-
nek, de egyeseknek sem tud használni egy
fillért is.

Vasuti közigazgatási bejárás.

Lapunk mult számában megírtuk már, hogy
a székely-vasutak sepsiszentgyörgy-esikrákosi vo-
nalának, valamint az említett vasutak esikrákos-
gyimesi vonalának közigazgatási bejárása és illetve
pótbejárása a kereskedelmi miniszter 19569. számú
leiratával elrendeltetett, — Közöltük ugyanakkor
a bejárás megállapított programját is.

A székely-vasutak Háromszék megyébe eső
vonala in folyó hó 1-től 3-ig Sepsiszentgyörgyön
és Bükszádon eszközöltetett a bejárás, még pedig
Menczer Lajos miniszteri osztálytanácsos bizott-
sági elnök vezetése alatt jelen voltak: a) a keres-
kedelmi miniszter részéről nevezett elnökön kívül
még Novák Bertalan főmérnök, b) a földmive-
lési miniszter részéről Veszprémy József kir. kul-
turmérnök, c) a közös hadügyminiszter részéről
nemes Collara Hermann törzskari őrnagy, d) a
vasut építést tervező magy. áll. vasutak igazgató-
sága részéről Gulácsy Béla és Weldin Vilmos
felügyelők, Weber Antal és Juszt Ernő főmér-
nökök, Lenkey Lajos oszt. mérnök és Kricsfalussy
Mihály mérnök, e) a máv. kolozsvári üzletvezető-
sége részéről Krémer Vilmos felügyelő. — Ezek
kívül jelen voltak még a háromszéki bejárásnál
nevezett vármegye részéről Szentiványi Miklós

A „CSIKI LAPOK” TÁRGZÁJA.

Ha tudtam volna!

A vacsorának vége volt. Az urak borközi álla-
potban voltak. Csak egy szőke fiatal ember — ki
semmit sem ivott — őrizte meg nyugodtságát. Duhaj,
majdnem ordító nóta járta.

— Mariska, menjetek Tóth urral a szalonba,
szólt a mama lányához.

Mariska és Tóth Miska fölkeltek s közönyös arez-
czal haladtak át az ebédlőn be a szalonba.

Egymással szembe foglaltak helyet.

Tóth kérdőleg nézett Mariska tenger mélységű
kék szeméibe.

— Tehát kegyed csakugyan jegyes? Jegyese
a Zóna urnak?

— Természetesen.

— Nem tudom, nem akarom elhinni.

— Pedig ugy van. S mi különös volna benne?

— Semmi, semmi, — válaszolt Tóth Miska.

— De hát igazán szereti?

— Miért kérdezi ezt?

— Mert én nem hiszek a szerelemben s nem
tudom elképzelni, hogy más is tudjon szeretni.

Mariska kacagott. Kacagása valami olyan
különös volt, a mi beleegyezést, ugy mint taga-
dást jelenthetett.

— Pedig én szeretek. Szeretem Gyulát.

— Nem hiszem, — s fejét tagadólag rázta meg.
Szemei foszforos fényvel esilogtak. Erősen
kutatott a Mariska tekintetében. Keresett valamit.
Valami biztatót, valami bátorítót, de a lány egyfor-
mán közönyös areczczal babrált egy hulló sárga ró-
zsával.

Nem, nem: ez a lány nem szeretheti a
jegyesét, — gondolta magában Miska az ujjongó
öröm jól eső érzetével.

Az ebédlőben a zaj erősbüdütt a zajos nóta be-
hatolt a szalon esendőjébe.

Egy pillanatra elhalgattak. Mariska a nóta
figyelt, vazy talán csak elakarta leplezni vele növekvő
izgatottságát?

Hát jól van, — törte meg a csendet
Miska, — megadom magamat s elhiszem, hogy kegyed
szereti a Zóna urat. De egy tekintetben elégítse
ki kíváncsiságomat. Mondja el nekem, mit érez az a ki
szerelmes?

— Mit érez az a ki szerelmes? ismétlé Mariska,
hogy időt nyerjen a gondolkozásra.

— Hát, hát — tudja Tóth ur, azt érzni lehet,
de megmondani nem.

— S nem tudná azt kegyed velem valami féle
módon megértetni?

— Majd akad valaki, a ki önnel is megérte-
ti azt.

— Soha! — kiáltott fel Tóth bizonyos öné-
zettel.

Soha? kérdé kételkedve Mariska. —
Ugyan? Annyira biztos benne.

— Mondottam már, hogy nem hiszek a szere-
lemben, mert az nem létezik.

— Az igaz, hogy én sem tudék valakit
bolondul szeretni, de azért még is van szerelem.
Hiszen mindennapos az életben.

— Oh, ne higgye, hogy az a miről azt mondják,
hogy szerelem, hogy az csakugyan szerelem.

— De hát mi?

— Mi? Önzés az egész. Mert mindenekelett
ki kell jelentenem, hogy azokat a pillanatnyi fellob-
banásokat, olyanok részéről, kik csak akkor lútyják
először egymást s akkor is talán futólag, távolról,
nem lehet szerelemnek mondani. Az ilyen fajta
szerelem, valamint a más is, csak a regény írók
fantáziájának alkotása. A kik pedig hosszabb ismer-
etség utján állítolag egymásba szeretnek, azok
csak rábeszélnek magukat, mintegy szuggerálják
maguknak, hogy divatosan fejezzem ki magamat, a
szerelmet.

Margit hangosan felkaczagott.

Én azt hiszem, hogy ön sem hisz ebben a
teóriában.

Méltóztassék bevárni a végét.

— Halljuk, — biztatta Margit malicziózus mo-
solylyal.

— A kellemes társalgás, talán a szépség,
talán a vagyou, talán a mama kedveskedései,

megyei főjegyző, mint alispán helyettes, Ujvárossy József földbirtokos közg. biz. tag, Vajna Miklós főszolgabíró, Gyárfás Győző mérnök, az államépítészeti hivatal főnöke, ugyancsak gróf Mikes Ármán érdekelt nagybirtokos.

A bizottság tagjai ápril 3-án estére érkeztek Tusnádfürdőre, mint a kiépítendő vonal csiki részére nézve megjelölt első tárgyalási helyre, hol 4-én reggel Háromszék részéről a felvett jegyzőkönyvek befejeztettek és aláírtak.

Ennek megtörténtével a Csikvármegye részéről Tusnádfürdőre érkezett bizottsági tagokkal u. m. Mikó Bálint főispán, Bójtly Endre árvsz. elnök alispán helyettes, Székely Endre főszolgabíró, Papp Domokos kir. főmérnök, az államépítészeti hivatal főnöke és dr. Bocskor Béla szerkesztőnk mint a „tusnádi gyógyfürdő“ ügyészevel kezdődtek meg a tárgyalások, s még aznap ott be is fejeztetvén, a bizottság összes tagjai — a haza utazott háromszéki megbízottak kivételével — 4-én estére Csikszeredába érkeztek.

Itt két napig folytak a tárgyalások s mint-hogy a bizottságnak programjához híven 7-én és 8-án Gyimesben kellett tárgyalnia, 6-án d. u. a város bankettjén rendezett a bejáró bizottság tisztelőit. A lakoma a legkedélyesebb hangulatban a késő esti órákig tartott, számos felköszöntőt mondván ezen: Mikó Bilint főispán, Becze Antal alispán, Mencer Lajos biz. elnök, a házigazdai tisztet teljesítő Csödő István polgármester, Gulácsy Béla felügyelő, dr. Bocskor Béla szerkesztőnk stb.

Vasárnap, ápril 7-én korán reggel a bizottság Gyimesbe utazott, hol két napi tárgyalás tartott. Tegnap a bizottság nem csiki tagjai Csikszeredába át Udvarhely felé haza utaztak.

Adja Isten, hogy a székely-vasutak forgalomba hozataláról is mihamarabb referálhassunk, hiszen most már törvény biztosítja a vasutak létesítését — s mint hallottuk — még a tavasz folyamán egész erővel folyamatba tételnek e tényleges építkezési munkálatok. — Ugy legyen!

A csikszereadai kerületi betegsegélyező pénztár.

A betegsegélyező pénztárak eszméjének megtestesítése Baross Gábor nagynevű volt kereskedelemügyi miniszter rövid ténykedéséhez fűződik. Az ő minisztersége alatt hozta meg a képviselőház az 1891. évi XIV. törvényzikket, mely az ipari alkalmazottak betegség és baleset esetén való segélyezéséről szól; ugyancsak ő bocsátotta ki 1892. márczius hó 11-én a törvényvégrehajtására vonatkozó rendeletet, melynek értelmében a pénztárak ugyanazon év ápril hó első napján megalakítandók lettek volna az ország egész területén.

Nálunk két egész esztendő telt el, míg a megalakítás nehézségeit s különösen az érdekelt felek: munkaadók és alkalmazottak részéről egyaránt felmerült akadályokat el lehetett háritani.

A pénztár 1894. május 1-én kezdte meg működését, életképességéről azonban — fennállása után majdnem egy évvel — még a mai napon sem mondhatunk határozott ítéletet.

Volt alkalmunk betekinteni a pénztár statisztikai kimutatásba, s abból tudjuk, hogy a pénztárba a múlt év folyamán bejelentetett 453 tag, daczára annak, hogy már a végrehajtási rendelet kiadása alkalmával, a mikor egyttal a kerületi pénztárak székhelyei is kiszemeltettek a miniszterium által szerkesztett kimutatásban itt vármegyénkben 1000 alkalmazott volt felvéve. És azóta a viszonyok e tekintetben előnyösen változtak, a mennyiben a vármegye különböző pontjai hatalmas gyártelepek keletkeztek — s a kézmű iparosok szaporodására nem is reflektálva, jó lélekismerettel lehet állítani, hogy a pénztár köteleibe tartozó alkalmazottak száma ez idő szerint legalább is kétszerese annak, a mennyi 1892-ben a miniszteri kimutatásokban szerepelt.

A fentebb említett hivatalos kimutatás realitásában nincs okunk kételkedni, hiszen az bizonyára az innen felküldött hivatalos adatok alapján állítottatott össze. És hogy még is olyan kevés jelentkezés történt, annak okát a legközvetlenebbül érdekeltek vonakodásában, idegenkedésében kell keresnünk. Igen sokan vannak még a mai napon is olyanok, a kik a törvény nemes intenczióit vagy nem tudják, vagy nem akarják felfogni; csak azon esekély terhet tekintik, mely a törvény alkalmazásából vállalkra hárul, jótékonyágát, nemes célzatait teljesen figyelmen kívül hagyják.

Ugy vannak e dologgal is igen sokan, mint a gyermek, kit igen sokszor rá kell kényszeríteni arra, a mi reá nézve szemmel láthatólag jó és hasznos. Így a munkaadókkal és alkalmazottakkal szemben is kényszerrel kell alkalmazni, hogy az üdvös és hasznos intézmény köteleibe belépjenek.

A másik ok magában a törvényben rejlik, a mennyiben nem gondoskodott afelől, hogy a szükséges adatok a pénztár igazgatóságának rendelkezésére jussanak. Az 1884-ik XVII. t.-cz. az ipartestületekről szóló részében meghagyja az ipartestületeknek, hogy mindazon iparosok neveit, kik iparengedélyt nyerne, az ipartestületnek tudomására hozza; ugy nem csak lehetséges, hanem szükséges is lett volna, hogy a betegsegélyező pénztárakra vonatkozó törvénybe is vétessenek fel olyan szakaszok, melyek az iránt rendelkeznek, hogy a tanonc- és segéd tartó mesterek névsora, a segédnyilvántartási könyv és a tanonc-lajstrom kivonata idönként a pénztár igazgatóságának megküldessék.

Még nagy számban vannak iparosok és gyártelepek, kik alkalmazottaikat nem jelentették be a pénztárba; a névsorból hiányzik Ditró vármegyénk egyik legnagyobb iparüző közsege, hiányzik Csobányos egyik legnagyobb gyártelepe.

Ezekkel szemben a pénztár igazgatóságának a legerélyesebben kell fellépnie és ezekkel és által-

ban minden mulasztóval szemben városunk tanácsának, mint a pénztár felentes hatóságának legszigorubbán kell eljárni, mert csak így lehetséges és csak így remélhető, hogy a pénztár humánus hivatásának és rendeltetésének teljes mértékben megfelelhessen.

Ezen intézmény megerősítése, felvirágzása érdekében áll első sorban a munkaadó mestereknek, de érdekében áll a batóságoknak is, mert ha a pénztár feladatát teljesíteni képes, igen alkalmas arra, hogy a munkásosztály körében mutatkozó elégedetlenséget, melynek nyomai már itt nálunk is észlelhetők, s melynek nagyobb mértékben való fellépésétől a mai viszonyok között méltán tartathatunk megszüntetést.

Épen azért kívánatos, hogy ugy a mesterek, mint a batóságok a betegsegélyező pénztár ügyét figyelemre méltassák.

LEVELEZÉS.

Műkedvelői előadás Gyergyó-Szentmiklóson.*)

Igen t. Szerkesztő ur!

Már rég nem voltam e lap „szalon“-jában; pedig leginkább ide vágyom. Én ugyanis az u.ságot épülethez hasonlítom, melynek szobái sajátos czélok szerint vannak berendezve. Az újdonságok rovata a konyha, hol durvább asztalokon, székényeken vegyesen hevernek a fogyasztás czikkjei: a vegyes újságok. A közgazdasági rovat a kamara, itt a polczokon kenyerek vannak felhalmozva. A vezércikk rovatát ebédlőnek képelem, a hol kormányokat, minisztereket, sikkasztókat, uzsorásokat, hatalmas urakat esznek mohó étvágygyal. Nekem ezek mindig zsiros falatok voltak s beteggé lettem tőlük; azért az ebédidőbe csak kényszerűségből nyitok be.

Hanem a „szalon“, vagyis a tárcza, ez már az én kedves szobám. Sugárzó arczzal s bizonyos tisztelettel közeledünk feléje, mint ideáljaink lakához. Ruhánkról leverjük a hétköznapi port, megigazitjuk hajfűrtjeinket, fejünk csupasz részét gondosan eitakarván velők; kiegyengettjük bajuszunkat s udvariasan meghajolva, belépünk. Beszélgetésünk, csévegésünk tárgya rokonszenves: szerelem, irodalom, kaland, utazás, érdekes historiák típusairól; beszélgetünk sportról, jótékonyaságról, színházról, kedves estélyeinkről.

Az a pompás estély, melyről ezuttal be akarok számolni, kedves élvezetes voltánál fogva csakugyan megérdemli, hogy a „szalon“-ban mondjam el annál inkább, mert nekem ritka élvezetet és gyönyört nyújtott s a nyilvánult hangulatból azt következtetem, hogy ez a gyönyör általános volt az estély egész közönségénél. A közmondás szerint a ki nyárban nem gyűjt, télen nem melegekedhetik, s ha a gyergyó-sztmiklósi korcsolyaegylet elnöksége nem volna gondos gazda, télen nem volna jege, a mi az ő háztartásában első rendű czikk. Erzsiztencziája érdekében tehát 1 hó 5-én egy estélyt rendezett. A rendezőség élén özv. Demeter Domo-

*) Mikor a cikket vettük, tárcza rovatunk már e volt foglalva, ez alkalomra azonban e helyet is tárczává avatjuk. Szerk.

előzékenységek, talán a leány ártatlan kaczerkodásai eltántoritják a férfit. Gondolkozik s ábrándozik. Kezdetben nem enged, de nemsokára fölülkerekedik a kívánság egy szép, egy kedves, vagy gazdag leányt miénknek mondhatni, vagy a mamával szemben hálás lenni s azt hiszi már ekkor magáról, hogy szerelmes. S a lány? Oh az még könnyebben el tudja hitetni magával, hogy szerelmes.

— Ah, ez csak teoria, — szolt Mariska kicsinylőleg biggyeszte föl két eper ajkát.

— Teoria? Ne higgye. Vagy ha az, ugy feleljen meg egy kérdésre. Miért szünik meg a szerelem minden külső vagy belső ellenhatás nélkül? Mert minden érzelmenél azt tapasztaljuk, hogy ellenhatás nélkül nem hal ki. S a szerelem? Még a legboldogabb házasság életnél is az a miről azt mondták, hogy szerelem, lassankint eltűnt. Mit bizonyít ez? Azt, hogy nem is volt soha az életben szerelem.

Kipirult arczzal, izzadt homlokkal hallgatott el Miska. Arczán valami megmagyarázhatatlan mélabus hangulat tükröződött, szinte látszott rajta, hogy ő maga sem hiszi, a mit mond.

— De hagyjuk ezeket az elméleteket — kezdett újból beszélni, — akár létezik a szerelem akár nem, önök jegyesek s én irigylem azt a boldogságot, mely Zóna urnak jutott osztályrészül.

— S miért?

— Mert nem irigylésre méltó-e, ha a legszebb nőt mondhatja övének? Oh

Elhallgatott. Szemeinek ragyogása ellankadt, nem is nézett Mariskára.

Mariska is hallgatott. Nem akarta megtörni a csendet. Csak azon törte a fejét, hogy tulajdonképen miért mondta el Tóth ezeket? Mert komolyan hiszi, vagy ép a valót akarja el takarni vele?

Az ebédlőben kezdtek elesenedezni. Későre járt már az idő. Álmosak voltak.

Egyszerre csend lett, kint is, bent is, Csak a szivekben nem.

— S meddig kell várni az esküvőre? — kérdé Tóth, hogy épen valamit mondjon.

— Az még nem bizonyos talán egy évig, talán tovább.

— Én nem tudnék várni. Engem megölne a sovargás azután a rég óhajtott boldogság után.

— De nem önön áll.

— Nem egészen. De ha én nőül akarok nagyon röviden járok el vele. A kit nőmmé akarok tenni egyszerűen, minden hosszas szerelmi vallomás nélkül megfogom kérdezni akar-e nőm lenni? Ha igen, ugy egy, két hónap és férj és feleség vagyunk.

— Ha ugy menne az. De hiszen nem is merné azt oly röviden és hirtelen megmondani.

— Nem-e? Bebizonyítsam?

— Ugyan mivel?

— Mivel? Hallgassa meg a bizonyítékot. El kell ismernie, hogy merek. Igaz nem régi a mi is-

meretségünk, de elég arra, hogy egy vágy befészkelje magát szívembe. Nem, ez nem a szerelem. Mert én tagadom, hogy tudnék szeretni. De az örület egy nemével vágytam azután, hogy kegyedet bírjam. Persze ennek már vége. Vége örökre.

A Tóth nyilatkozatai meglepték a szép Mariskát; sáppadtan, szoborként ült helyén. Keble lázasan lihegett, szive hangosan dobogott. Mily iszonyu kínokat okozott neki a Tóth vallomása. Miért kell neki ezt tudnia? Egykor minő öröm lett volna ez! Most? Méreg.

— Ha abban a helyzetben lettem volna, vagy csak most volnék abban, hogy nőülhessenek, ugy kegyed lenne az én nőm s senki más!

— S miért nem mondta ezt eddig? — lihegte alig hallhatóan Mariska.

— Mert ezél nélküli lett volna a nyilatkozatom. Sokáig, évekig kellett volna várni.

— Én tudtam volna várni.

— Hogyan? — ugrott föl meglepetten Tóth. — Kegyed várt volna.

Kétségbeesetten rogyott vissza helyére. Homlokát kezei közé szoritotta. Halántékán hideg izzadság cseppek gyöngyöztek végig.

— Oh de gyáva voltam! Ha tudtam volna.

Mariska lopva két könyecseppett törült ki szeméből s halkán sóhajtott:

— Ha tudtam volna!

Veress Zsigmond.

kosné és dr. Szentpéteri Kristófné buzgólkodtak. kik leleményességük tárházából előszedve ügyességüket, a sikert biztosították. Az estély bevezető részét képletet választottak, melylyel Kémény legszébb festményét: „a családi hangverseny“-t mutatták be nagyon gyönyörű és pompásan sikerült alakításban, szép rokokó-jelmezben. A szereplők a képlet szépsége- és sikeréért sokat áldoztak s czéjlokat el is érték, mert elegáns és hü jelmezükkel gyönyörködtető látványt nyújtottak s a közönség tetszést a legnagyobb mértékben megnyerték. Szereplők voltak: Csergő Venzelné (művésznő), Csiky Ilona, Császár Berta, Karácson Linka, Czifra József, Deér Kálmán, Laurency Vilmos, Mihály Ferencz, Nagy Lajos, Kocsuba Emil. A képletet Kisfaludy K.-nak „A kérők“ című vígjátéka követte. A felvonások közben pedig hangversenybe illő zongora- és hegedűjátékok voltak, melyek az estély élvezetességét nagy mértékben emelték. Gy.-Szentmiklós kedves művésznői zongorajátékokkal és két kitünő hegedűs gyönyörködtettek bennünket. Laurency Berta magyar ábrándot, Csiky Anna, Lázár Stefi négy kézre koncert-darabokat játszottak; Csiky Anna zongorán kísérte a művészi képességgel játszó Kelemen Elek hegedű-játékait, kiknek Laurency Berta zongorakísérete mellett egy második számuk is volt. Ujjazásra Kocsuba Emil a „Repülj lecském“-et játszotta még el művészi, gyönyörűen. A közönség gyönyörködött a szép játékokban s élénk tapsokban fejezte ki tetszését.

A színi előadás is nagyon jól sikerült. Nem annyira az udvariasság, mint inkább az igazságos kritika mondatja velem, hogy műkedvelőktől ritkán lehet láni ily kifogástalan tolyékony és korrekt előadást; mindenkit megleptek a jó, eredeti alakítások; a hü maszkrozás. Vákár Lajosné. e közkedveltségű és kitünő műkedvelőnő a 60 éven felüli bőbeszédű Margit nagyszerűen adta. a közönséget elragadta természetesen hü játékával. Römer Ilka Mái szerepében nagyon kedves szerelmes volt. alakjában és játékában mindenki gyönyörködött. Rendkívül kedves jelenség volt Lázár Piroska Lidi szerepében. Az ő természetes, vidám játéka elbájolt mindenkit; kedvesebb, vonzóbb Lidi a költő képzeletében sem volt; a sok tapsot jól megérdemelte.

A férfi szereplőkről is elismeréssel kell megemlékeznünk.

Simon Ádám pompás alakot mutatott be Hosszú ezerekes szerepében

Nagy Lajos rokonszenvesen s nagyon jó játékkal oldotta meg károly szerelmes szerepét.

Deér Kálmán kitünő báró Széllázy volt, játékában szép tehetsége csillogott s művészi kidomborította szerepét.

Koczián Lajos Pertöldy ügyésznek a latin korszak eredeti alakjának nehéz szerepét kiváló szorgalommal s kitünő felfogással oldotta meg.

Vákár Ferencz valóságos tősgyökeres káplár volt, alakjával, játékával sok tapsot aratott.

Laurency Vilmos, Novák Antal, Czifra József teljes odaadással emelték az összehatást.

A közönségnek rendkívül tetszett az előadás, tapsok, tetszésnyilatkozatok sürűen hangzottak fel s megelégedve, jó benyomással hagyta el mindenki a színházat. Az előadásból meggyőződünk, hogy régi műkedvelő társulatunkat kitünő tagokkal lehetne újra alakítani, kik sokkal élvezesebb estélyeket szerelnének, mint sok színtársulat, melyek csak romáikat hozzák ide. Az estély a kedvezőtlen idő és más körülmények dacára is 105 frt 45 krt jövedelmezett.

Főhívás előfizetésre.

A „CSIKI LAPOK“ VII. évfolyamának április—június havi 2-dik negyedére új előfizetést nyitunk eddigi feltételeink mellett:

- Egészévre 8 korona (4 frt.)
- Félévre 4 korona (2 frt.)
- Negyedévre 2 korona (1 frt.)
- Külföldre: 12 korona (6 frt.)

Ugyan ezen alkalommal tisztelettel felkérjük azokat, kik az előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, hogy a hátrálékos összegeket kiadóhivatalunkhoz (Györgyjakab Márton könyvkereskedése) beküldeni sziveskedjenek.

Előfizetéseket elfogad Csik-Szeredában Györgyjakab Márton, Gyergyó-Szentmiklós Kricsa Péter ur.

Csik-Szereda, 1895. márczius hó.

A „Csiki Lapok“ szerkesztője és kiadója.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Virág-vasárnap.** A nagyhéti ájtatóságok a helybeli róm. kath. templomban folyó hó 7-én délelőtt kezdődtek meg, mely alkalommal a templomot, a helybeli iskolák növendékei és nagy-számu közönség zsufolásig megtöltöttek. A lelkesi teendőket Domokos János plebános végezte, szentmise alatt pedig a passziót, a helybeli intelligens fiatalok néhány tagjai, nevezetesen: Duducz Károly, Császár Béla, Veress Lajos, Molnár Akos, Gözsi Géza, Balló Gábor, Tamás Béla énekeltek. Sprencz György vezetése alatt olyan hatással, mely az istentisztelet fényét és magasztosságát nagyban emelte. Az ifjúság ezen szép és nemes törekvése az legnagyobb mértékben elismerésre méltó és óhajtható, hogy szép tehetségüket e téren az igaz vallásosság emelésére és fokozására minél többször és minél gyakrabban érvényesítsék.

— **A katonák esküje.** A helyben állomásozó honvédszázalaj újonczai az ünnepélyes esküt, a mint az magasabb helyről egyszersmindenkorra el van rendelve, ápril hó első vasárnapján, azaz e hó 7-én tették le. Az eskütelést szentmise előzte meg, melyet László János helybeli segédlelkész szolgáltatót, azután történt meg az összes katonaság jelenlétében az ünnepélyes eskü, melynek végzetével a katonák a kaszányába vonultak. Az eskütétel napján a honvéd tisztikörben fényes ebéd volt.

— **Vakáció.** A helybeli iskolák növendékei valamint a csiksomlyói róm. kath. főgimnázium ifjúsága e hó 7., 8. és 9. napjain végezték a husvét-ünnep előtt szokásos sztr gyakorlatokat. 10-én elbocsították őket a husvét bárány élvezésére. A vakáció a helybeli iskoláknál 17-ig, a csiksomlyói gimnáziumnál 19-ig tart, mely napokon a tanítás megkezdődik.

— **Csendőrség szaporítása.** A magyar királyi belügyminiszternek biztos forrásból merített intézkedése szerint az 1895. évi országos költségvetésbe felvett csendőrség szaporítás folytán folyó évi július hó 1-ével Csik Szeredában szárnyparancsnokság, Gyergyó-Szentmiklóson állandó szakasparancsnokság, Gyergyó-Hollóban, Gyergyó-Ujtaluban, Csik Rákoson, Szent-Imrén és Szent-Györgyön 6—6 főből álló csendőrség fog felállíttatni.

— **Szekely fémmunkások kerestetnek.** A marosvásárhelyi kereskedelmi- és iparkamara tudatja, hogy a m. kir. államvasutak gépjáráiban, hová február 15-ike óta 7 székely munkás vétetett föl, a jövő hónapokban még több ügyes vasgyalús és vasesztergályos nyerhet alkalmazást.

— **Vizbe fulladt.** Gyergyó-Szentmiklóson György Alajos nevű 7 éves tanuló, iskola után hazafelé menvén, a Békény folyón egy pallón akart áthaladni, a palló deszkáját játszai módra hirtázan, lába megcsúszott s a megáradt folyóba esett, mely jó messze magával ragadta. Azt állítják, hogy felnőtt emberek látták a partról a fiúcska vergődését, de nem volt egyiknek sem annyi bátorsága, hogy kimentésére kísérletet tegyen, a mi egy felnőtt emberre nézve nem lett volna veszélyes, mert a folyó azon a részen nem túl-ságos mély.

— **Nép-ünnepély.** A szekelyudvarhelyi önkéntes tűzoltó-egylet által rendezett „Nép-ünnepélyen“ felülfizettek: dr. Török Albert nyug. főispán 70 ur, Ugron János alispán 1 frt 70 kr, Kassay Ignác polgármester 70 kr, mind tiszteletbeli főparancsnokok: dr. Tarnoczy Géza ezred-orvos 70 kr, Dancsali Dénes k. jegyző 1 frt, Riemer Ede 1 frt, Lukátsfy István körjegyző 70 kr, Jakab 30 kr. Tiszta jövedelem volt 294 frt 26 kr. A nagy közönségnek szives részvételért, a felülfizető uraknak áldozat készségükért köszönetet mond. Szekelyudvarhelyt, 1894 június hó 23-án az egylet parancsnoksága nevében Nagysolyosi Koncz Armin főparancsnok.

— **Halálozás.** Ferenczy Lajos gyergyószentmiklósi járásszolgabíró f. hó 4-én, reggeli 8 órakor, 46 éves korában, szívszélhűdésben hirtelen meghalt. A megboldogult halála előtti napon még rendesen végezte hivatalos teendőit; este családja körében semmi bajról sem panaszkodott; éjjel azonban rosszul érezte magát, aludni nem tudott; mindazáltal reggel felöltözött s készült hivatalba menni, midőn egyszerre szédüléstől elfogva élette-lenül összeesett. A tragikus eset mindenkit megdöbbentett s mély sajnálkozást keltett; mert a boldogult köztisztelet- s szeretetben állott. A köz-igazgatási pályán 22 év óta működött s lelkiismeretes pontossága és gyakorlati képessége által tűnt ki; a társadalomban peoig békeszerető, előzékeny és barátságos érzelte által vált ki. Ravatalára barátai és tisztviselő társai több koszorút tettek. Temetése 6-án volt a vidék és az egész község általános részvéte kísérte a nyugalom helyére. Özvegyet és három árvt hagyott maga után, kik a csekély nyugdíjra vannak utalva, mert mostoha

tisztviselői fizetéséből nemhogy valamit megtakaríthatott volna, hanem nagyon egyszerű és mérsékelt életmódja mellett is vagyonát családja fentartására kellett áldoznia. Benne a közgazgatás egy lelkiismeretes, derék tisztviselőt, a társadalom pedig egy hasznos tagot veszített el. Nyugodjék békével!

— **A Maros áradása.** A felső Maros is már annyira megdagadt, hogy több helyen kiöntött s az utat elárasztotta. Szász-Régentől Gyergyóba a közlekedés teljesen megszűnt, az utasok kénytelenek visszatérni. Az ut elmosása emberáldozatot is vont maga után, szemtanuk azt beszélnek, hogy két szekeret kocsiától és lovasától együtt lesodort az útról a sebes ár. Remeténél is olyannyira kiöntött a Maros, hogy a faluból csak tutajon szállhatnak át rajta.

— **Adakozás és köszönetnyilvánítás.** A csiksomlyói „Internátusi segély-alap“ gyarapítására adakoztak: dr. Fejér Antal gyűjtőivén dr. Fejér Antal ügyvéd 6 frtot, Fejér János 2 frtot, Fejér Jakab és Szöllösi Ferencz 1—1 frtot. Rozsnyó város polgármestere gyűjtőivén Szekeres János 5 frtot, Schelleng Emil 2 frtot, Fábrián Ferencz, Marsó Géza, Prém Lázár Ottó, Podrancy Imre 1—1 frtot, Leibitz város 1 frt 50 krt, Sándor István gyűjtőivén Sándor István 1 frtot, Jakab Ferencz, Sándor Dávid, Veress Menyhért, Sándor Gergely, Bodó József, Szántó György 50—50 krt, Csató István, Csató Imre 40—40 krt, Demes Ferencz 20 krt, Koncsag Ignác 5 frtot, Czegléd város frtot, Temes város 20 frtot, Nyitra város 3 frtot, Turkeve város 2 frtot 30 krt, Hajnód Ignác gyűjtőivén Hajnód Ignác 3 frtot, Dávid Péter, ifj. Rancz Ignác, Élthes Jakab, Kovács István 1—1 frtot, legifj. Hajnód József 50 krt, N. N. 20 krt, Hudegh István gyűjtőivén Török Dénes, Hudegh István 2—2 frtot, László József Gedeon János, Melczér Károly, Turóczy Gyula 1—1 frtot, Kloss Péter, András János, Jesenszky Báliut, Strauch Béla, Dománffy 50—50 krt. Kecskemét város 5 frtot, Korpona város 2 frtot. Fogadják mindnyájan a nemes ügy érdekében tett hazafias áldozatkészégükért az intézet hálás köszönetét. Bándi Vazul gymnasium- és internátus igazgató.

— **Itt a tavasz!** A virágtakasztó kikelet fuvallata közeledik. Duzzad és feslik a rügy. Ez az időszak, melyről oly találon mondja Madách: „az egész természet mint egy nagy szív szerelemtől dobog. Költészettel teli a tavasz, de nem veszélytelen. Soha olyan könnyen meg nem lüünk, mint ilyenkor. Igaz, hogy a meghülés folytán fel-lépő köhögés, re-kedség és hurut ma már könnyebben gyógyítható mint régente. Különös sikerrel használható ezen bajok ellen a Réthy csabai gyógyszerész által készített p e m e t e c z u k o r k a Gyermekeknek is adható. Kapható minden nagyobb gyógyszerertárban.

Szerkesztői üzenetek.

Nicolescu Miltiades urnak és társainak. Gy.-Tölgyes. Önök jönnek látuk hozzánk a következő levelet intézni:

Tekintetes

Dr. Boeskor Béla ügyvéd urnak, mint a „Csiki Lapok“ t. szerkesztőjének

Csik-Szeredán.

Az ön által szerkesztett „Csiki Lapok“ 14-ik számában egy aláírás nélküli közlemény jelent meg, melyben mi alatt írtak azzal vádolnak, hogy Ratin számára való köldülés ürügye alatt az itteni románságot a magyarság ellen izgatunk és lázítottuk volna

A kérdéses közlemény még azon felül oly gyalázó kifejezéseket használ, melyeket megtörés nélkül nem hagyhatjuk, a miért is illő tisztelettel kérjük t. szerkesztő urat, sziveskedjék lehetőleg azonnal ezen közlemény írójának nevét felünk közölni.

A kik egyébiránt maradtunk

Gy.-Tölgyes, 1895. márczius hó 31-én

tisztelettel

Miltiade Nicolescu joghallgató.

Retesán Simon gr. cat. tanító.

Dobreanu János hollói gör. kath. lelkész.

Dobreanu Jánosné.

E levelükre más feleletet nem adhatunk, miot azt, hogy a kérdéses közlemény írójának nevét sem önökkel, sem senki mással nem közöljük. Ha önök a közlemény által sértve érzik magukat, szabadságukban áll az illetékes sajtóbiroságnál állítólagos sérelmükre orvoslást keresni, mit ha megtesznek, majd ugy fogunk eljárni, a mint a törvény kötelességeinket és jogainkat megszabja.

NYILTÉR.*)

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becsés lapjának legutóbbi számából „A szent-simoni zsidó“-nak — jobban mondva — irnokának közleményét olvasám. Személylyel nem foglalkozom, az nem érdemli. Beszéltem a tényeket; drága, méreg drága volt a pálinka, mert literenkint 40 krajczár volt. Ezt bizonyítja Csik-Szentsimon köz-

*) E rovat alatt megjelentekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

ség egész lakossága; de bizonyítja azt is, hogy a zsidó folyó év február havában szeszt nem adott, a kis korcsmárosoknak, hanem pálinkát és ezt az új rendszert a pálinka mérésben a zsidó hozta Szent-Simonra, mert más községekben ennek hírére sem hallottuk. A zsidó árult kicsinyben, nagyban szeszt úgy, mint pálinkát. Holott szeszt kis mértékkel mérnie nem szabad, mint raktárosnak. Ezt bizonyítja azon tény, hogy községi főbíránk 1/3 liter elárúsított szeszt lefoglalt. Az ilyeneket a pénzügyorség csak közvetve tud valamit. Szemlék alkalmával hiszszük, hogy rendben van mindennel mint a bélyeggel is. Annyi készlete bélyegekből is van, a mennyit szemlekor bemutatasson, de több nincs. Csalfa eljárásait imigy üzi az ártatlan zsidó, s mindig szaporítja.

Folyó hóban Jakab Gyula urnak literenkint a pálinkát adta 26 krért, Incze L. 27 krért s ő maga árulja 24 krért. Ez a sárga irigység és a zsidó igazság — ártatlanság. Mindezen viselt dolgait egyszerűen tagadja és ráfogásokkal él, más okok hiányában.

Ebben a tárgyban részünkről végeztünk, de a sepergetést mindaddig folytatjuk, míg a szemetet Csik-Szentsimonról elseperjük. Tiszteljük az irnokot is.

Csik-Szentsimonon, 1895. április hó 4-én.

Virág Mihály, s. k.

Tanonczul fölvéttetik

egy 1—2 gimnáziumot végzett ifjú Csik-Somlyón a Farkas Lajos utóda, Groszberg Berta szatócs-üzletébe. 1—2

Szám. 1079/895.

tag.

Hirdetmény.

Élthes Jakab és társának Csik-Tusnád község összes birtokosai ellen Csik-Tusnád község határának tagosítása iránt beadott kérésüknek tárgyalására határnapul 1895. május hó 25-ik napjának d. e. 9 órája Csik-Tusnád község házához kitűzetik.

Mely határnapra érdekelt birtokosok a 356/93. I. M. sz. alatt kibocsátott birtokrendezési utasítás 41—47. §§-án foglalt jogi következmények terhe alatt oly figyelmeztetéssel idéztetnek, hogy a meg nem jelent felek úgy tekintetnek, mint a kik a tagosításba beléegyeznek.

A kérés ezen kir. törvényszéknél megtekintetű.

A kir. törvényszék üléséből:

Csik-Szeredán, 1895. márczius 26-án.

Gyárfás László,
elnök.

Koncz János,
jegyző.

Sz. 359—895.

ki.

Árverési hirdetmény.

Csik-Szentdomokos község képviselőtestületének 1895. évi márczius hó 25-én VIII. jkv. szám alatt hozott határozata alapján a község tulajdonát képező korcsma helyiséget a barompiacz és a felső konyhakert használatával együtt (3) három egymásután következő évre 1895. évi április hó 15-én d. u. 2 órakor a legtöbbet ígérőnek nyílt verseny útján haszonbérbe fogjuk adni.

1. A kikiáltási ár 200 frt.

2. Versenyzők a kikiáltási ár 10%-át bánat pénzben kötelesek a verseny megkezdése előtt a versenyt vezető községi bíró kezére letenni.

3. A verseny megkezdése előtt zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók.

A feltételek többi részei a község házában a hivatalos órákon belül bárki által betekintheők.

Csik-Szentdomokos, 1895. április hó 2-án.

Böjte Lajos,
bíró.

Dániel József,
jegyző.

Szám 115—1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1895. évi 737 és 738. számú végzése következtében Borosnyai Dániel ügyvéd által képviselt Werzár Móricz brassói cég javára k.-jakabfalvi Kazacsai Beláné és férje Kazacsai Béla ellen 50 frt. 102 frt 01 kr s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján le és felülfoglalt és 360 frt 55 kr-ra becsült bu- torok, férfi és női öltönyök, továbbá különbféle

bolti kelmék és szövetekből ugyszintén vasáru czikkék és lisztből álló ingóságok nyilvános árve részen eladatnak.

Mely árverésnek a csik-szentmártoni kir. járásbíróság 588—1895. számú végzése folytán 105 frt 22 kr hátralék tökékövetelés, ennek 1894. évi december hó 15-ik napjától járó 6% kamatai erejéig K.-Jakabfalván Kazacsai Béla lakásán leendő eszközölésére 1895. évi április hó 18-ik nap- jának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hi- vatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében kész- pénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csik-Szentmártonon, 1895. évi április hó 4-ik napján.

Gondos István,
kir. jbirósági végrehajtó.

Árlejtési hirdetmény.

A csik-csatószegi torony- és temetőkerítés építési munkálatai f. évi május hó 5-én délután 3 orakor az iskola helyiségben árlejtés útján ki- adatnak.

Kikiáltási ár a torony munkálatainál 2501 frt 10 kr, a temetőkerítésnél, melyhez a község követ meszet és lövenyt ad, 931 frt 74 kr. Mind- két összeg 10%-át árlejtők bánatpénzül előre le- fizetni tartoznak.

A műszaki munkálatok mindennap megtekint- hetők a plebáni hivatal irodájában.

Csik-Csatószeg, 1895. május 7-én.

Bálint Lajos, s. k., Eröss Antal, s. k.,
plebános. 1—3 bíró.

Marostorda vármegye alispánja

29—1895. sz.

h. k.

Árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú földmivélségügyi m. kir. Miniszter ur 1895. évi 3131. sz. alatt kelt enge- délye alapján, zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján eladatnak a „v. Marosszek közönsége“ tulajdonát képező és Marostorda vármegyéhez tartozó Szó- váta községe határában fekvő erdőkből:

1. A C) üzemosztály I-ső tag 4 osztály, II-ik tag 9 és 10 osztagaiból a természetben egy össze- függő testben kijelölt 170.4 kat. hold területen levő és 35150 (Harmincötezeregyszázötven) frt becsértékű összes tenyőfa készlet.

2. A C) üzemosztály I-ső tag 4 osztály, II-ik tag 9 és 13 osztagaiból kihasznált és a termé- szetben kijelölt vágásterületeken még fenálló fa- készlet, valamint a földön fekvő, de még használ- ható fák és tönkök köbméterenként 40 cm. közép- átmérőn felül 1 frt 50 kr; 25—40 cm. középátmérő mellett 1 frt 20 kr és 25 cm. középátmérőn alul 1 frt kikiáltási ár mellet.

Az ivenként 50 kros bélyeggel ellátott és 1895. évi április hó 29. napjának deli 12 órájáig, mint a versenytárgyalásra kitűzött időig, hozzám benyújtandó ajánlatokban a felajánlandó árak számjegyekkel és betűkkel is világosan kiirandók, valamint az is határozottan kijelölendő, hogy ajánlat- tevő az árverezési feltételeket teljesen ismeri és azokat feltétlenül elfogadja.

Ajánlatok az 1. és 2. pont alatti fakészle- tekre külön-külön teendők.

Az ajánlatokban és pedig az 1. pont alattira nézve a becsérték 10%-ának megfelelő. — a 2. pont alattira nézve 500 (ötszáz) frt bánatpénz csatolandó.

Az árverezésre vonatkozó részletes feltételek megtekintheők Marostorda vármegye alispáni hiva- talánál, Szováta a kezelő főerdésznel, Nyárad-

szeredában, Magyarrégenben, Szászrégenben, Gyer- gyószentmiklóson és Székelyudvarhelyt a főszolga- bírói hivataloknál és Szászrégenben a város tanácsánál.

Marosvásárhelyt, 1895. márczius hó 31-én.

Sándor László,
alispán.

1—3

Eladó

Gyergyó-Alfaluban a gazdasági iskolánál négy (4) darab 2 1/2 éves magyar erdélyi faj, tenyésztési igazolvánnyal bíró szép bika jutányos áron. Értekezhetni lehet a gazdasági iskola igazgatóságánál Gyergyó-Alfaluban. 2—2

Sz. 578.

1—2

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a Csik-Szent- György község határában levő Csik-Szentgyörgy- Binkfalva községek közös tulajdonát képező „Iporka“ és „Lovászó“ nevű erdőrészekben az erdőhivatal által lebecsült és kijegyzett szárazfák 15—20 cm. vastagságig 879 drb 182.33 köbméterrel 21—40 cm. vastagságig, 4486 drb 3862.44 köb- méterrel és 41—110 cm. vastagságig 2706 drb 13803.33 köbméter s így összesen 8071 drb 17848.13 köbméterrel Csik-Szentgyörgyön a piacon lévő két község házában folyó évi május hó 4-én d. e. 9 órakor nyílt árverésen a többet ígérőnek elfog- nak adatni.

Kikiáltási ár 1785 frt, árverezni kívánók annak 10%-át az árverezés megkezdése előtt készpénzben kötelesek letenni.

Szabályszerűen szerkesztett és kellő bánat- pénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok is elfogad- tatnak az árverés megkezdése előtt.

Az árverési feltételek a körjegyzői irodában Csik-Szentgyörgyön a hivatalos órákban meg- tekintheők.

Kelt Csik-Szentgyörgyön, 1895. április 3 án.

Kánya Imre,
bíró.

Gergely Péter,
körjegyző.

Eladó.

Csik-Szentsimonon Csató István volt postamester lakása, mely áll: 4 szobás, 1 kamrás, 3 pinczés kőházból, csür- ből 2 istalóból, 2 szinből és egy sütő- házból, összesen 4 drb épület mindannyi jó karban lévő, új épület, mintegy hold- nyi terjedelmű helyen veteményes kerttel együtt eladatik, akár szabadkézből, akár ha több vevő jelentkezik, árverezésen 3000 frt o. é. kikiáltási áron; 10%-os bánatpénz befektetés kívánatos.

Az eladó lakás a vasut tervezet köze- lében van.

Értekezhetni lehet Csik-Szentsimonon

1—3

ifj. Virág Mihálnál.

Eladó bikák.

1 drb 2 1/2 éves, ára 600 frt,
1 drb 2 éves, ára 300 frt.

Szombatfalván, Székely-Udvarhely mellett Szent-Királyi Árpádnál. 2—2

!!JÓ BORNAK NEM KELL CZEGÉR!!

Kisküküllőmenti borok.

Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, miszerint az általam személyesen és kiváló gondnal vásárolt kisküküllőmenti borokból saját házam pinczéjében nagy raktárt tartok, melyeket

56 literen felül 30 és 33 krért,

továbbá:

1	literes üveg, 1890-beli	igen jó asztali bort	48 krért üvegestül.
1	"	1892-beli egész finom	" " 52 " "
7/10	"	10 éves peccsenyebort	" " 60 " "
7/10	"	15 " "	" " 70 " "

árusítok.

A literes üvegeket 10 krért, a 7/10 l. üvegeket 7 krért visszaveszem.

Boraim dicséretre nem szorulnak, mert megdicsérik magukat és való- diságukért is szavatosságot vállalok.

6—

Tisztelettel

Hary Géza.